

Panium - Numărul douăzeci și doi

31 decembrie 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Din 31 decembrie 2023, Leul din seminția lui Iuda a desigilat adevăruri profetice într-o ordine precisă. Ordinea poate fi ușor stabilită prin parcurgerea articolelor publicate pe site-ul Future for America. În lunile recente, adevărurile care au fost desigilate sunt multe și profunde! Ordinea nu este aleatorie, ci intenționată. Succesiunea identifică în mod clar un proces secvențial deliberat pe care Hristos, ca Leul din seminția lui Iuda, îl împlinește pe măsură ce desigilează mesajele finale de punere la probă pentru biserică și apoi pentru lume. În cartea Apocalipsa, Leul din seminția lui Iuda ia cartea pecetluită cu șapte peceți și îndepartează pecețile una câte una — în ordine.

Va fi Descoperit în Ordinea Lor

„Po tym, jak tych siedem gromów wydało swoje głosy, do Jana przychodzi nakaz, podobnie jak do Daniela w związku z małą księgą: ‘Zapieczętuuj to, co wypowiedziało siedem gromów.’ Odnosi się to do przyszłych wydarzeń, które zostaną objawione we właściwym porządku. Daniel stanie na swoim losie przy końcu dni. Jan widzi małą księgę odpieczętowaną. Wówczas prorocstwa Daniela zajmują swoje właściwe miejsce w poselstwach pierwszego, drugiego i trzeciego anioła, które mają być głoszone światu. Odpieczętowanie małej księgi było poselstwem odnoszącym się do czasu.”

„Cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt una. Una este o profeție, cealaltă o descoperire; una este o carte pecetluită, cealaltă o carte deschisă. Ioan a auzit tainele pe care le-au rostit tunetele, dar i s-a poruncit să nu le scrie.”

„Lumina specială dată lui Ioan, care a fost exprimată prin cele șapte tunete, era o prezentare a evenimentelor care aveau să aibă loc sub mesajele primului și celui de-al doilea înger. Nu era cel mai bine ca oamenii să cunoască aceste lucruri, căci credința lor trebuia în mod necesar să fie pusă la încercare. În rânduiala lui Dumnezeu aveau să fie proclamate adevăruri dintre cele mai minunate și mai înalte. Mesajele primului și celui de-al doilea înger trebuiau să fie proclamate, dar nicio lumină suplimentară nu trebuia să fie descoperită înainte ca aceste mesaje să-și fi împlinit lucrarea lor specifică. Acest lucru este reprezentat prin îngerul care stă cu un picior pe mare, proclamând cu un jurământ cât se poate de solemn că timpul nu va mai fi.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 971.

Descoperirea finală a „celor șapte tunete” a fost deschisă după 2023 și a arătat că „cele șapte tunete” reprezintă prima dezamăgire alfa până la ultima dezamăgire omega. Lui Ioan nu i s-a îngăduit să definească cele șapte tunete, căci descoperirea „celor șapte tunete” nu a fost o împlinire singulară a istoriei, ci o ilustrare a unei „succesiuni de evenimente” care a avut loc în istoria millerită și care avea să se petreacă din nou în zilele de pe urmă. Împlinirea desăvârșită a fost arătată pentru a ilustra istoria de la 18 iulie 2020 până la legea duminicală care va veni curând.

Leul a deschis acea lumină pentru a străluci asupra istoriei ridicării templului celor o sută patruzeci și patru de mii.

În istoria millerită, „cele șapte tunete” au reprezentat perioada din 1798 până în 1844, când milleriții au prezentat „adevăruri dintre cele mai minunate și înaintate”. În împlinirea lucrării care le fusese încredințată, milleriții au fost puși la probă. Ei nu înțelegeau pe deplin mesajul pe care îl proclamau sau istoria pe care o împlineau. Adevărurile pe care le proclamau erau ceea ce Sora White definește drept „adevăruri înaintate”, care nu trebuiau să fie înțelese decât după ce solia primului și a celui de-al doilea înger își împliniseră lucrarea.

Atunci când „cele șapte tunete” ajung la împlinirea lor desăvârșită, acele „evenimente viitoare” sunt reprezentate prin soliile celor trei îngeri din Apocalipsa paisprezece, în combinație cu cartea lui Daniel. Lucrarea celor o sută patruzeci și patru de mii, care este reprezentată de „evenimentele viitoare” ale „celor șapte tunete”, constă în unirea cărții lui Daniel cu soliile celor trei îngeri.

„Domnul este pe punctul de a pedepsi lumea pentru nelegiuirea ei. El este pe punctul de a pedepsi organizațiile religioase pentru respingerea luminii și a adevărului care le-au fost date. Marea solie, care unește soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, trebuie să fie vestită lumii. Aceasta trebuie să fie povara lucrării noastre.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volumul 7, 950.

De la 31 decembrie 2023, Leul din seminția lui Iuda a desfăcut pecețile adevărurilor profetice într-o anumită „ordine”.

Istoria Millerită

„Există unii care trăiesc acum și care, studiind profețiile lui Daniel și ale lui Ioan, au primit o mare lumină de la Dumnezeu pe măsură ce au parcurs terenul unde profeții speciale erau în curs de împlinire în ordinea lor. Ei au purtat către popor solia timpului. Adevărul a strălucit limpede ca soarele la amiază. Evenimente istorice, care arătau împlinirea directă a profeției, au fost puse înaintea poporului, iar profeția a fost văzută ca o înfățișare figurativă a evenimentelor care conduc până la încheierea istoriei acestui pământ.” Selected Messages, cartea 2, 101, 102.

„Ordinea” prin care Hristos a desfăcut sigiliile soliei Strigătului de la Miezul Noptii reprezintă „evenimente istorice” care arată o „împlinire directă a profeției” ce conduce la încheierea timpului de probă. Împlinirea directă a profeției în zilele din urmă nu este o descoperire a profețiilor întemeiate pe timp, însă Palmoni încă folosește numere pentru a identifica împlinirile directe ale profeției. Timpul nu mai este, și, deși milleriții „au purtat solia timpului” către generația lor, solia celui de-al treilea înger este mai puternică decât „timpul”.

„Domnul mi-a arătat că solia îngerului al treilea trebuie să meargă înainte și să fie vestită copiilor risipiți ai Domnului și că ea nu trebuie legată de timp; căci timpul nu va mai fi niciodată o probă. Am văzut că unii căpătau o însuflețire falsă, izvorâtă din predicarea timpului; că solia îngerului al treilea era mai puternică decât poate fi timpul. Am văzut că această solie poate sta pe propria ei temelie și că nu are nevoie de timp pentru a o întări și că ea va merge cu mare putere, își va face lucrarea și va fi scurtată în neprihănire.” Experience and

Views, 48.

Secvențiala „ordine” a desigilării adevărilor profetice identifică o istorie progresivă, dar ea identifică și dezvoltarea mesajului. „Ordinea” istoriei reprezentate, precum și pașii prin care Leul din seminția lui Iuda a desigilat mesajul începând cu 31 decembrie, sunt amândouă mântuitoare de înțeles. În iulie 2023, un glas în pustie a început să pregătească calea pentru desigilarea din 31 decembrie 2023. Apoi Leul din seminția lui Iuda a desigilat capitolul unu din Apocalipsa.

Nimic Altceva

„Mesajele solemne care au fost date, în ordinea lor, în Apocalipsa, trebuie să ocupe primul loc în mintea poporului lui Dumnezeu. Nimic altceva nu trebuie lăsat să ne absoarbă atenția.”
Testimonies, volumul 8, 301, 302.

Articolele care au început în 2023 trebuie să „ocupe primul loc în mintea poporului lui Dumnezeu.”

„Tot ceea ce Dumnezeu, în istoria profetică, a specificat că urma să se împlinească în trecut s-a împlinit, iar tot ceea ce încă urmează să vină se va împlini la vremea rânduită. Daniel, profetul lui Dumnezeu, stă la locul său. Ioan stă la locul său. În Apocalipsa, Leul din seminția lui Iuda a deschis pentru studenții profeției cartea lui Daniel, și astfel Daniel stă la locul său. El își aduce mărturia, aceea pe care Domnul i-a descoperit-o în viziune despre marile și solemnele evenimente pe care trebuie să le cunoaștem, în timp ce stăm chiar pe pragul împlinirii lor.”

„În istorie și în profeție, Cuvântul lui Dumnezeu înfățișează conflictul îndelungat dintre adevăr și rătăcire. Acest conflict este încă în desfășurare. Lucrurile care au fost se vor repeta.”
Selected Messages, cartea 2, 109.

Treizeci

Mesajul din Daniel 11:40 a fost desigilat și formalizat în 1996. Treizeci de ani mai târziu, istoria ascunsă a aceluiași verset este acum desigilată în legătură cu formalizarea mesajului Strigătului de la Miezul Noptii, mesaj care constă dintr-o predicție externă corectată despre Islam, în legătură cu un mesaj intern corectat al Strigătului de la Miezul Noptii. Mesajul Strigătului de la Miezul Noptii este proclamat înaintea legii duminicale din versetul șaisprezece, căci la legea duminicală se închide ușa în parabolă.

Petru

Asta îl așază pe Petru în istoria sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Petru a avut un mesaj pe care l-a proclamat în camera de sus și un mesaj pe care l-a proclamat în templu. Mesajul din camera de sus este Strigătul de la Miezul Noptii al pildei, iar mesajul din templu este marea strigare a celui de-al treilea înger. Pentru ca Petru să poată proclama, în camera de sus, mesajul Strigătului de la Miezul Noptii, mesajul lui Petru trebuia mai întâi să fie corectat și formalizat. Corectarea și formalizarea sunt împlinite prin aducerea laolaltă a liniilor profetice pe care Leul din seminția lui Iuda le-a identificat începând din 31 decembrie 2023.

Lucrarea de acum este aceea de a formaliza solia Strigătului de la Miezul Noptii. Formalizarea soliei a fost prefigurată de William Miller în 1831 și de revista The Time of the End în 1996. Corectarea soliei care a produs prima dezamăgire, la 18 iulie 2020, a fost prefigurată atât de Josiah Litch, cât și de Samuel Snow. Lucrarea pe care a îndeplinit-o fiecare dintre ei a „cauzat” „efectul” care a urmat în urma lui 11 august 1840 și în urma mișcării lunii a șaptea. În 1840, solia a fost dusă la fiecare stațiune misionară din lume, iar în 1844 solia Strigătului de la Miezul Noptii a măturat coasta de est a Statelor Unite ca un val uriaș de maree. Lucrarea oamenilor a „cauzat” „efectul” unei revărsări a Duhului Sfânt. 1840 a mers la lume, reprezentată de mare, iar 1844 a mers la Statele Unite, reprezentate de pământ. Simbolul anului 1840 a fost Hristos stând pe pământ și pe mare în Apocalipsa zece, iar chiar acel capitol identifică istoria de la 1840 până la 1844 și Îl înfățișează pe Hristos stând pe pământ și pe mare.

În anii 1840 și 1844, ajustarea adusă predicției a fost o ajustare înainte în timp, către data desăvârșită. Una a fost o predicție despre islam, iar cealaltă o predicție despre parabola celor zece fecioare. Una a fost exterioară, iar cealaltă interioară. Anul 1844 a inclus, de asemenea, o eroare de neînțelegere a sanctuarului. Era sanctuarul pământul, sau era sanctuarul ceresc? Neînțelegerea a fost chiar mai profundă decât simpla definiție a sanctuarului, căci ea a reprezentat și o probă dacă un suflet Îl va urma pe Hristos din Locul Sfânt în Locul Preasfânt.

„Am văzut pe Tatăl ridicându-Se de pe tron și, într-un car de foc, intrând în Locul Preasfânt dinăuntru perdelei și așezându-Se. Apoi Isus S-a ridicat de pe tron, iar cei mai mulți dintre aceia care erau plecați s-au ridicat împreună cu El. N-am văzut nicio rază de lumină trecând de la Isus către mulțimea nepăsătoare după ce El S-a ridicat, și ei au fost lăsați în întuneric deplin. Aceia care s-au ridicat când S-a ridicat Isus și-au ținut privirile ațintite asupra Lui, în timp ce El părăsea tronul și îi conducea puțin mai departe. Apoi Și-a ridicat brațul drept, și I-am auzit glasul Său plăcut, spunând: «Așteptați aici; Mă duc la Tatăl Meu ca să primesc împărăția; păstrați-vă veșmintele nepătate și, peste puțină vreme, Mă voi întoarce de la nuntă și vă voi primi la Mine.» Atunci un car noros, cu roți ca focul aprins, înconjurat de îngeri, a venit la locul unde Se afla Isus. El a pășit în car și a fost dus în Preasfânt, unde ședea Tatăl. Acolo L-am privit pe Isus, un mare Mare-Preot, stând înaintea Tatălui. Pe poala veșmântului Său era un clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie. Aceia care s-au ridicat împreună cu Isus își înălțau credința către El în Preasfânt și se rugau: «Tatăl meu, dă-ne Duhul Tău.» Atunci Isus ar fi suflat peste ei Duhul Sfânt. În suflarea aceea era lumină, putere și multă iubire, bucurie și pace.”

„M-am întors să privesc la grupul celor care erau încă plecați înaintea tronului; ei nu știau că Isus îl părăsise. Satana părea să fie lângă tron, încercând să ducă mai departe lucrarea lui Dumnezeu. I-am văzut privind în sus spre tron și rugându-se: «Tată, dă-ne Duhul Tău.» Atunci Satana sufla asupra lor o influență nesfântă; în ea era lumină și multă putere, dar nu era dragoste dulce, bucurie și pace. Scopul lui Satana era să-i țină în amăgire și să-i tragă înapoi, precum și să-i înșele pe copiii lui Dumnezeu.” Scrieri timpurii, 55, 56.

Sanctuarul a fost identificat drept „cheia” care explica toate neînțelegerile generate de neînțelegerea sanctuarului. El era „cheia” care explica dezamăgirea. În zilele de pe urmă, „cheia” este dezamăgirea, care explică neînțelegerea templului.

Începând cu 22 octombrie 1844, „timp nu va mai fi”, iar eroarea dezamăgirii din 18 iulie 2020 trebuie acum corectată, însă nu în termeni de timp, căci timp nu mai este.

Iar îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a creat cerul și cele ce sunt în el, și pământul și cele ce sunt pe el, și marea și cele ce sunt în ea, că nu va mai fi timp; ci, în zilele glasului îngerului al șaptelea, când va începe să sune din trâmbiță, taina lui Dumnezeu se va sfârși, după cum a vestit robilor Săi, prorocii. Apocalipsa 10:5–7.

Locul predicției care trebuie corectată este Nashville, Tennessee, iar locul nu poate fi schimbat, căci este identificat nu de Future for America, ci de Ellen White, iar Spiritul Profeției nu greșește niciodată.

„Când mă aflam în Nashville, vorbeam oamenilor, iar în timpul nopții a apărut o minge uriașă de foc, care a venit direct din cer și s-a așezat peste Nashville. Din acea minge ieșeau flăcări ca niște săgeți; casele erau mistuite; casele se clătinau și se prăbușeau. Unii dintre ai noștri stăteau acolo. «Este exact așa cum ne-am așteptat», au spus ei, «ne-am așteptat la aceasta.» Alții își frângeau mâinile în agonie și strigau către Dumnezeu pentru milă. «Știați», ziceau ei, «știați că aceasta avea să vină și n-ați spus niciun cuvânt ca să ne avertizați!» Păreau ca și cum aproape i-ar fi sfâșiat în bucăți, la gândul că nu le spusese niciodată și nu le dăduseră deloc vreo avertizare.” Manuscript 188, 1905.

Aspectul intern al ploii de mingi de foc asupra Nashville-ului este că el arată că adventismul de ziua a șaptea laodicean cunoștea mesajul de avertizare pentru Nashville, dar a păstrat tăcerea. Acesta este punctul din istoria profetică în care se manifestă „rușinea” sau „bucuria” mesajului Strigătului de la Miezul Noptii. Acesta este punctul în care aceia care urmează să devină steagul încep să fie înălțați în mod distinct, în contrast cu aceia care atunci sunt făcuți de rușine de către cei din lume care sunt exasperați și mânioși că adventismul de ziua a șaptea laodicean nu a dat nicio avertizare pentru Nashville. Aceeași distincție profetică a fost reprezentată la Muntele Carmel între Ilie și prorocii lui Baal, și în istoria celui de-al doilea înger din istoria millerită, când protestanții s-au schimbat în protestanți apostatați și au început rolul lor de proroc mincinos, devenind fiicele Romei. În 1989, cornul politic prin Reagan a făcut exact același lucru, numai că Reagan nu a devenit fiicele Romei, ci a devenit Ahab și Clovis cel dintâi, amanții Romei.

„Mi-a fost înfățișată o scenă. Era noaptea dinaintea Sabatului. Atunci mi-a fost prezentată acea scenă. Am privit pe fereastră, și iată, era o minge uriașă de foc care venise din cer și a căzut acolo unde ei ridicau clădiri cu stâlpi; îndeosebi stâlpii mi-au fost arătați. Și părea că mingea a venit chiar asupra clădirii și a zdrobit-o, iar ei au văzut că se ramifica, se ramifica, se lărgea, și au început să strige și să jelescă și să jelescă și să-și frângă mâinile; iar eu am socotit că unii dintre ai noștri stăteau acolo alături, spunând: «Ei bine, este tocmai ceea ce ne-am așteptat; este tocmai ceea ce am spus; este tocmai ceea ce am spus.» «Ați știut?» au zis oamenii. «Ați știut, și nu ne-ați spus niciodată despre aceasta?» Mi s-a părut că era o asemenea agonie pe fețele lor, o asemenea agonie în înfățișarea lor.” Manuscript 152; 1904.

Dezamăgirea din 18 iulie 2020 este „cheia” pentru a identifica Templul care urmează să fie înălțat ca un steag. Distincția dintre două clase de adventiști este o temă majoră a profeției biblice. Ieremia

a refuzat să se alăture „adunării batjocoritorilor”, iar bisericile din Smirna și Filadelfia au fost amândouă puse în contrast cu sinagoga Satanei, care pretindeau că sunt iudei, dar nu erau. Distincția dintre cele două clase de adventiști cu numele este reprezentată prin metodologia pe care o folosesc pentru a studia Biblia. Este distincția dintre adevărata educație și „așa-numita educație superioară”, cum o numește Sora White.

Nashville je cunoscut drept „Atena Sudului”, iar cea mai vestită clădire care reprezintă Grecia în Nashville este Parthenonul din Centennial Park, construit în 1897 ca o replică la scară naturală a vechiului Parthenon grec. A fost ridicat pentru a celebra centenarul intrării statului Tennessee în rândul statelor Uniunii în 1796 și fusese destinat să fie demolat după încheierea sărbătorii. În schimb, terenul a fost transformat în parc în 1903, iar Parthenonul a fost reconstruit în mod permanent din 1920 până în 1931.

Numele „Parthenon” derivă din cuvântul grec parthénos, care înseamnă „fecioară” sau „tânără fecioară”, făcând referire la Atena în ipostaza ei de zeiță neatinsă, înțeleaptă și războinică a înțelepciunii, strategiei, artelor, meșteșugurilor și civilizației. Construit între anii 447–432 î.Hr. pe Acropola din Atena, acesta adăpostea o statuie crizelefantină monumentală (din aur și fildeș) a Atenei, realizată de sculptorul Fidias—slujind, în esență, drept „casa” sau reședința ei divină, unde se credea că era prezentă.

Sistemul educațional occidental, prin accentul său pus pe cunoașterea largă, cercetarea critică, pregătirea civică și cadrul artelor liberale, își are în mod fundamental rădăcinile în filosofia și practica Greciei antice. Fără Academia lui Platon, Lyceul lui Aristotel sau paideia ateniană, școala modernă așa cum o cunoaștem ar arăta cu totul diferit.

Mu 1904, Ishuri rya Madison ryashinzwe ku bilometero icyenda uvuye i Nashville. Ellen White yari umwe mu bagize inama y’ubuyobozi yashinze Ishuri rya Madison rya mbere (ryitwaga mu buryo bwemewe n’amategeko Nashville Agricultural and Normal Institute, nyuma rikaza kumenyekana nka Madison College). Yabaye umwe mu banyamuryango b’itangiriro b’inama y’ubuyobozi kuva ryashingwa mu 1904. Yakomeje kuba muri iyo nama kugeza ahagana mu 1914 (umwaka umwe mbere y’urupfu rwe mu 1915).

Aceasta a fost singura conducere de colegiu sau de instituție la care ea a consimțit vreodată să se alăture ori în cadrul căreia să slujească. Ea a limitat în mod deliberat asemenea funcții oficiale în alte organizații adventiste, dar a făcut o excepție pentru Madison datorită conformității acesteia cu sfaturile ei privitoare la educație (instruire de tip self-supporting, întemeiată pe agricultură, orientată spre misiune, punând accent pe Biblie, munca manuală și pregătirea practică pentru slujire în Sud și dincolo de el). Mesajele din Nashville venite prin Sister White au fost date în anii 1904 și 1905, în aceeași perioadă în care Școala Madison își avea începuturile, iar exponatul Parthenon era transformat într-o amenajare permanentă în permanent park. Simbolul educației grecești și al educației cerești marcându-și amândouă începuturile în aceeași scurtă perioadă de timp, care a fost aceeași perioadă în care au fost date viziunile despre mingile de foc din Nashville.

„Aseară mi-a fost prezentată o scenă. S-ar putea să nu mă simt niciodată liberă să o dezvălui în întregime, dar voi dezvălui puțin.”

„Părea că o imensă minge de foc a coborât asupra lumii și a zdrobit case mari. Din loc în loc se înălța strigătul: «Domnul a venit! Domnul a venit!» Mulți erau nepregătiți să-L întâmpine, dar câțiva spuneau: «Lăudat să fie Domnul!»”

„De ce-L lăudați pe Domnul?” au întrebat cei peste care venea o nimicire neașteptată.

„Pentru că acum vedem ceea ce am căutat.”

„Dacă ați fi crezut că aceste lucruri aveau să vină, de ce nu ne-ați spus?” a fost răspunsul îngrozitor. „Noi nu am știut despre aceste lucruri. De ce ne-ați lăsat în neștiință? Iarăși și iarăși ne-ați văzut; de ce nu ați făcut cunoștință cu noi și nu ne-ați spus despre judecata care avea să vină și că trebuie să-I slujim lui Dumnezeu, ca să nu pierim? Acum suntem pierduți!”

Manuscrisul 102, 1904.

Contextul mesajelor de la Nashville a fost plasat, din punct de vedere geografic, într-un cadru spiritual al educației adevărate sau false. O educație care pregătește un suflet să fie cetățean fie al cerului, fie al pământului. În viziunile Sorei White despre Nashville nu există nicio referire la islam, așadar care ar fi justificarea de a atașa islamul de viziunea cu bilele de foc asupra Nashville-ului? Cum s-ar alinia o corectare a mesajului de la Nashville din 2020 cu lucrarea lui Josiah Litch și Samuel Snow? Corectările lor au fost făcute atunci când au recunoscut că aceeași dovadă care condusese la prima predicție era dovada care a stabilit predicția corectată.

Dovada islamului a fost stabilită cu mult înainte de a fi fost pusă în legătură cu solia de avertizare din Nashville. Solia islamului este legată în mod direct de solia celui de-al treilea înger. Acest fapt este ilustrat pe temeiul mai multor martori biblici. Avertizarea celui de-al treilea înger reprezintă o avertizare cu privire la semnul autorității împăratului de la miazănoapte, iar avertizarea islamului este reprezentată prin avertizarea copiilor răsăritului.

Dar vești dinspre răsărit și dinspre miazănoapte îl vor tulbura; de aceea va ieși cu mare furie ca să nimicească și să piardă cu desăvârșire pe mulți. Daniel 11:44.

Al treilea înger a intrat în istorie la 22 octombrie 1844, când a început să sune a șaptea trâmbiță. A șaptea trâmbiță este totodată și al treilea vai al islamului. Răzvrătirea din 1863 a redus la tăcere sunetul celei de-a șaptea trâmbițe până la 11 septembrie, când al treilea înger a coborât în Apocalipsa, capitolul optsprezece, în timp ce marile clădiri ale New Yorkului au fost doborâte printr-o atingere a puterii lui Dumnezeu.

9/11 a fost alfa sau începutul timpului sigilării, care se încheie la omega sau sfârșitul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii la legea duminicală care va veni în curând.

9/11 este alfa timpului de încercare al chipului fiarei în Statele Unite, care se încheie la omega timpului de încercare al chipului fiarei în Statele Unite, care are loc atunci când semnul fiarei este impus în Statele Unite.

11 septembrie este alfa, sau începutul judecății celor vii asupra fiarei pământului, incluzând coarnele ei republican și protestant, care se încheie la legea duminicală ce va veni în curând.

9/11 este alfa „zilei pregătirii Domnului”, care se încheie la încercarea cu privire la ziua Sabatului Domnului.

9/11 este alfa al ridicării Templului, reprezentat prin piatra de temelie, care se încheie atunci când piatra din capul unghiului, omega, este așezată asupra Templului.

9/11 este alfa celui de-al treilea vai în Statele Unite, care se încheie la cutremurul din Apocalipsa unsprezece, care este legea duminicală ce urmează să vină în curând. La acel cutremur, al treilea vai vine curând. Istoria mingilor de foc din Nashville este înainte de închiderea timpului de probă la legea duminicală, în ciuda proclamării acelor care îi condamnă pe adventiștii laodiceeni, pretinzând: „Acum suntem pierduți.”

Cartea lui Ioel și împlinirea ei la Cincizecime înfățișează dezbaterile privitoare la solia Strigătului de la Miezul Noptii, când o categorie, care nu poate înțelege sporirea cunoștinței, îi acuză de beție pe cei care înțeleg. Confruntarea dintre bețivii lui Efraim și cei înțelepți este un subiect abordat adesea în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu. Un element al adevărului este că solia este o solie în doi pași, așa cum este ilustrat de Petru în odaia de sus și apoi în templu. Ea este reprezentată prin judecata care începe asupra casei lui Dumnezeu și este urmată apoi de cei din afara casei lui Dumnezeu. Procesul judecării este de asemenea reprezentat prin cele două glasuri din Apocalipsa optsprezece, unde primul glas este 9/11 până la legea duminicală, iar apoi al doilea glas din versetul patru marchează legea duminicală. Deosebirea dintre adevărata și falsă solie profetică a ploii târzii este de asemenea ilustrată prin Ilie, pe care Maleahi îl identifică drept întorcându-se chiar înainte de încheierea timpului de probă.

Simbolurile celor înțelepți și ale celor neînțelepți de pe Muntele Carmel au fost „Ilie, cel înțelept” și profeții nechibzuți ai lui Baal. Ilie este Petru, iar profeții lui Baal sunt bețivii lui Efraim. Odată ce bețivii nechibzuți sunt descoperiți ca profeții mincinoși ai lui Baal, prin revărsarea focului, poporul răspunde în cele din urmă că „Domnul, El este Dumnezeu.” Adventiștii de Ziua a Șaptea laodiceeni sunt astfel descoperiți la împlinirea prezicerii din Nashville. Cei din afara adventismului, care atunci sunt treziți la realitatea necredincioșiei celor nechibzuți, sunt aduși sub convingere, însă timpul lor de probă nu s-a încheiat încă. Ilustrația descoperirii fecioarelor înțelepte și nechibzuite, reprezentată prin solia de avertizare din Nashville, este un semn de hotar în împlinirea finală desăvârșită a parabolei celor zece fecioare.

Dezamăgirea din 18 iulie 2020 definește mesajul care trebuie corectat și manifestarea acelor din cadrul adventismului care au untelemnul și a acelor care nu îl au. Cei cărora le-a lipsit mesajul untelemnului care avertizează Nashville sunt apoi puși în contrast cu cei care posedă într-adevăr untelemnul. Dintre cele două clase care fie au, fie nu au untelemnul mesajului, una dintre clase a trecut printr-o dezamăgire reprezentată de prima dezamăgire din istoria millerită, iar cealaltă nu are această experiență. Fără dezamăgirea prefigurată de milleriți, nu există nicio corectare care să fie făcută vreunei predicții eșuate. Faptul că predicția din 2020 privitoare la Nashville identifica islamul este în concordanță cu un element al unui mesaj eșuat care trebuie corectat.

Dovada acestui lucru se găsește în faptul că istoria în care ajung mingile de foc din Nashville nu numai că este aceeași cu istoria primei dezamăgiri a milleriților și cu corectarea ulterioară a soliei,

ci și pentru că ea se desfășoară în cadrul unei istorii care începe cu sosirea celui de-al treilea înger la 11 septembrie, marcând sosirea islamului celei de-a treia nenorociri, iar acel islam sosește din nou, în mod profetic, la cutremurul legii duminicale din Apocalipsa unsprezece. Menținerea islamului în solie, fără nicio referire directă din partea Sorei White la islam și la avertizarea din Nashville, se întemeiază pe tema istoriei, și anume islamul.

În al o sută cincizeci și treilea articol al seriei intitulate Cartea lui Daniel, am identificat că, în acord cu mărturia lui Balaam și a măgăriței, Islamul, reprezentat prin măgăriță, avea să aibă trei interacțiuni principale cu Statele Unite în istoria de la 11 septembrie până la legea duminicală. Am identificat 11 septembrie drept prima, apoi 7 octombrie 2022 drept a doua. Am observat că primul atac a fost asupra țării glorioase spirituale, iar al doilea atac a fost asupra țării glorioase literale a lui Israel, și că al treilea atac avea să fie atacul de la cutremurul legii duminicale. Am arătat că istoria lui Balaam, la acest nivel profetic, purta semnătura adevărului, căci primul și ultimul atac au fost asupra țării glorioase spirituale, iar atacul din mijloc a fost asupra țării glorioase literale, care este un simbol al răzvrătirii. Acum vedem că o a patra lovitură, care marchează începutul soliei Strigătului de la Miezul Noptii, va avea loc în țara glorioasă spirituală atunci când se vor împlini mingile de foc din Nashville. Aceasta înseamnă că a doua lovitură a lui Balaam și a măgăriței sale este dublă, având prima dintre cele două lovituri asupra țării glorioase literale, iar a doua asupra țării glorioase spirituale.

Articolul a prezentat un adevăr incomplet, pe care Leul din seminția lui Iuda l-a descoperit acum ca o altă mărturie a legăturii profetice dintre Islam și mingile de foc din Nashville. Un alt argument în sprijinul asocierii Islamului cu mingile de foc se găsește în cadrul liniilor de reformă ale istoriei sacre. Fiecare mișcare de reformă are propria sa temă distinctă, care îi este specifică și care pătrunde întreaga mișcare de reformă. În mișcarea de reformă a lui Moise, tema era intrarea în legământ cu un popor ales. În linia de reformă a lui Hristos, tema era Mesia. În linia de reformă a lui David, tema era Cele Zece Porunci și sanctuarul. La milleriți, tema era timpul profetic, căci milleriții purtau „solia timpului”. Odată cu sosirea celui de-al treilea înger la 11 septembrie, tema pentru linia de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii a fost identificată ca fiind Islamul celei de-a treia vai, copiii răsăritului, măgarul profeției biblice, caii de război din Apocalipsa nouă, vântul de răsărit, lăcustele și mânia neamurilor.

Cutremurul din Apocalipsa unsprezece marchează islamul celei de-a treia vai, reprezentând totodată încheierea soliei Strigătului de la Miezul Noptii. Strigătul de la Miezul Noptii a fost prefigurat prin intrarea triumfală a lui Hristos în Ierusalim, care a început odată cu dezlegarea măgărușului. Începutul Strigătului de la Miezul Noptii în istoria millerită a fost sosirea lui Samuel Snow călare, la adunarea de tabără de la Exeter. Începutul perioadei Strigătului de la Miezul Noptii este marcat prin simboluri ale islamului. Există mărturii abundente care confirmă că solia corectată din 18 iulie 2020 include islamul ca parte a soliei de avertizare. Nu este identificată nicio dată, însă mingile de foc din Nashville identifică controversa „vinului nou” în zilele din urmă, astfel că mingile de foc din Nashville includ islamul; dar ce se poate spune despre identificarea mingilor de foc ca arme nucleare?

Mesajul trebuie să păstreze desemnarea Islamului drept antagonist în atac, pe baza multor martori. Eroarea stabilirii de timp, care trebuie corectată, este prefigurată atât de 1840, cât și de 1844. Timpul nu mai trebuie să facă parte din mesajul profetic, deși numerele încă fac parte din el. Eroarea reprezentată de neînțelegerea cu privire la sanctuar trebuie, de asemenea, rezolvată, dar înainte ca ea să poată fi rezolvată și încorporată în mesajul corectat, trebuie identificată eroarea care a fost prefigurată de neînțelegerea cu privire la sanctuar. Ce reprezenta acea neînțelegere a sanctuarului în avertizarea de la Nashville din 18 iulie?

Eu susțin că răspunsurile se găsesc în lumina care a fost dezsigilată începând de la sfârșitul anului 2023. Cele trei linii paralele a câte unsprezece capitole, începând cu capitolul unsprezece și încheindu-se cu capitolul douăzeci și doi din Geneza, Matei și Apocalipsa, constituie reînnoirea legământului lui Dumnezeu cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Respingem noi oferta Lui de milă, purtându-ne ca și cum nu l-am fi auzit chemarea, sau ne plecăm și proclamăm, în puterea noastră omenească: „tot ce poruncește El voi face”? Sau îi îngăduim Duhului Sfânt să-Și scrie legea Sa pe inimile și în mințile noastre?

Răspunsurile se găsesc și în descoperirea, în capitolul doisprezece din Daniel, a celor trei versete care prezintă timpul ca solii ale primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger. Aceste trei versete marchează de asemenea data de 31 decembrie 2023 în versetul șapte, 18 iulie 2020 în versetul doisprezece, iar apoi perioada din 1989 până la legea duminicală și mai departe până la încheierea timpului de probă este reprezentată în versetul unsprezece. Aceste trei adevăruri, în cadrul acestor trei versete, se află chiar în pasajul Scripturii în care este prezentat procesul întreit de testare care are loc întotdeauna atunci când o profeție este descoperită!

Hristos nu doar a desigilat întreita încercare din Daniel 12, ci a și identificat acele încercări ca fiind o încercare fundamentală, urmată de o încercare a templului, urmată de un test de turnesol. El a identificat mai departe că încercarea fundamentală a început la 31 decembrie 2023 și s-a întemeiat pe încercarea fundamentală a mișcării millerite, așa cum este reprezentată de anticristul care este simbolul ce stabilește viziunea exterioară.

Il a ensuite identifié la seconde épreuve, celle du temple, comme étant représentée par la vision de Christ dans le temple que Daniel reçoit au chapitre dix. Cette épreuve est actuellement en cours. Le descellement, au chapitre douze de Daniel, des dates de 1989, du 18 juillet 2020, du 31 décembre 2023, et de la loi du dimanche, inclut la vision de Rome et la vision de Christ. Ces deux visions sont présentées dans une seule et même vision, celle-là même où se trouve le descellement du chapitre douze. Les trois chapitres constituent une seule vision, et la vision de Christ est l'épreuve du temple au chapitre dix, la vision de l'antichrist est l'épreuve du fondement au chapitre onze, et les jalons des cent quarante-quatre mille au chapitre douze représentent la troisième épreuve, l'épreuve décisive, où les insensés sont séparés des sages, tandis que beaucoup sont purifiés, blanchis et éprouvés.

Testul templului a deschis lumina din Leviticul douăzeci și trei, care era lumina chivotului legământului, care este lumina alfa a Sabatului zilei a șaptea și lumina omega a Sabatului anului al șaptelea. Lumina Sabatelor alfa și omega identifică lumina întrupării. Acea lumină Îl identifică pe

Dumnezeu luând asupra Sa trup omenesc cu scopul de a restaura unirea Dumnezeirii cu omenirea, care este lucrarea pe care Hristos a început-o la 22 octombrie 1844; lucrarea pe care El o încheie acum în judecata celor vii.

Lumina din Leviticul douăzeci și trei a reunit sărbătorile de primăvară alfa cu sărbătorile de toamnă omega, pentru a produce însăși istoria perioadei de la 31 decembrie 2023 până la închiderea timpului de probă al omenirii. În cadrul acestei linii, testul fundamental este marcat ca sosind la 31 decembrie 2023, iar testul templului este identificat ca începând în 2025, continuând până la testul decisiv al sărbătorii trâmbițelor. Vocea din pustie, care a început în iulie 2023, este marcată de sărbătoarea azimilor, care s-a încheiat la cinci zile după reperul celor trei părți. A urmat apoi o perioadă de treizeci de zile, urmată de un reper al celor trei părți, după care au urmat cinci zile, ilustrând astfel cei trei pași ai Evangheliei veșnice. Reperul alfa al celor trei părți, urmat de cinci zile, fiind primul înger; cele treizeci de zile fiind al doilea înger; iar reperul omega al celor trei părți, urmat de cinci zile până la legea duminicală a Cincizecimii, este al treilea înger.

Hristos a descoperit, de asemenea, în lumina din Leviticul douăzeci și trei, construirea chivotului legământului în timpul de probă al templului. Mesajul sau îngerul Sabatului zilei a șaptea de o parte a chivotului, și îngerul Sabatului anului al șaptea de cealaltă parte a chivotului, reprezintă heruvimii acoperitori care privesc în chivot. În istoria sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, lumina dublă a acestor doi îngeri reprezintă Sabatul zilei a șaptea, iar doctrina întrupării reprezintă un subiect care va fi studiat pentru veșnicie.

Bineînțeles, dacă nu ești în stare să vezi cele șapte vremi ca simbol al jubileului, Proclamația spirituală de Emancipare din 1863, atunci nu vei vedea că profețiile alfa și omega ale lui William Miller au fost cele șapte vremi și cele două mii trei sute de zile. Neputința de a vedea însemnătatea acestor două profeții de timp înrudite împiedică orice recunoaștere a faptului că 1798 reprezintă cele șapte vremi, iar 1844 reprezintă cele două mii trei sute de zile. Cu această lipsă de cunoaștere, ar fi practic imposibil să se vadă că, atunci când Levitic douăzeci și trei este adus împreună, rând peste rând, așezând primele sale douăzeci și două de versete, care prezintă sărbătorile de primăvară, alături de ultimele douăzeci și două de versete ale sărbătorilor de toamnă, linia începe cu Sabatul zilei a șaptea reprezentat de 1844, iar Sabatul care încheie linia de patruzeci și patru de versete este Sabatul țării reprezentat de 1798.

Incapacitatea de a vedea relația dintre cele două Sabate reprezintă incapacitatea de a vedea că cele șapte vremi din 1798 sunt umanitatea, iar cele două mii trei sute de zile din 1844 sunt Divinitatea. Cu o orbire atât de adâncă, ar părea practic imposibil să se recunoască faptul că lumina alfa a Sabatului zilei a șaptea și lumina omega a doctrinei întrupării identifică lucrarea lui Hristos în unirea Divinității Sale cu umanitatea omului căzut. Lucrarea lui Hristos în unirea Divinității Sale cu umanitatea noastră este lucrarea de a uni 1798 cu 1844, căci 1798 reprezintă trupul omenesc, iar 1844 reprezintă Divinitatea.

Omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu, posedând o natură superioară și una inferioară. Natura superioară a omului este firească și vândută păcatului. Hristos îi dă unui suflet convertit mintea Sa în momentul convertirii, căci convertirea este locul unde are loc îndreptățirea, iar a fi

îndreptăţit înseamnă a fi făcut neprihănit. Natura inferioară nu poate fi răscumpărată instantaneu, iar făgăduinţa Evangheliei pentru natura inferioară este că primim un trup proslăvit la revenirea lui Hristos. Natura superioară este mintea, iar natura inferioară este carnea. Natura superioară este profeţia celor şapte vremi, care s-a încheiat la 22 octombrie 1844, în Ziua Ispăşirii, când au început să sune atât trâmbiţa a şaptea, cât şi trâmbiţa jubileului. Cele şapte vremi ale naturii inferioare s-au încheiat în 1798, căci ea nu poate fi înnoită până la a Doua Venire a lui Hristos.

Cele şapte vremi ale anului 1798, cele şapte vremi ale anului 1844 şi cei două mii trei sute de ani ai anului 1844 reprezintă lucrarea lui Hristos care a început la 22 octombrie 1844. Acea lucrare avea menirea de a uni Dumnezeuirea Sa cu omenirea, însă, când templul alcătuit din omenire şi Dumnezeuire trebuia să fie unit în 1844, anul 1798 nu trebuia să fie inclus, căci el reprezintă curtea neamurilor.

Isivinini sethempelini sihlanganisa ukulinganiswa kwethempeli, futhi ekuqaleni komlando wokwambulwa kwalokho okwabe kuvaliwe, okuqala ngo-2023, ukwambulwa kwezizyalo eziyisikhombisa kwakhomba umlando wokudumala kokuqala kuze kufike ekudumaleni okukhulu njengokubonakaliswa kokugcina nokuphelele komlando omelelwa yiziyalo eziyisikhombisa, okuyinto ukuphefumulelwa okuthi imele izehlakalo ezenzeka phakathi nomlando wengelosi yokuqala neyesibili, kanye nezehlakalo zesikhathi esizayo ezaziyokwambulwa ngokulandelana kwazo. Lokhu kugcwaliseka okuphelele kwabekwa ngaphakathi kohlaka lweqiniso olwalungolunye lwezambulo zokuqala ezafika ngo-2023. Ukudumala ekuqaleni kwakumelela ukudumala kwe-omega, futhi phakathi nendawo kwakukhona umhlangano wekamu lase-Exeter lapho abahlakaniphileyo neziwula bahlukaniswa khona ngokusekelwe “emafutheni” omyalezo.

കുറ്റ്റബോധത്തിൽ നിന്നു കുറ്റ്റബോധത്തിലേക്കായി മിലലററൈറുകളുടെ ആലയം പണിക്കപ്പപ്പട്ടു; അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തുനാലായിരത്തിനറേ ആലയം 2020 ജൂലൈ 18 മുതൽ ഉപമയിൽ വാതിൽ അടയുന്ന്, ഉടൻ വരാനിരിക്കുകുന്ന് ഞായറാഴ്ചാനിയമം വരയായി പണിക്കപ്പപ്പട്ടുന്ന് എന്ന് തിരിച്ചറിയാപ്പപ്പട്ടുന്ന്; അതുപോലെ തന്നെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-നും സംഭവിച്ചിരുന്നു. ഏഴു ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പട്ടിരിക്കുകുന്ന് ചരിത്രം ദാനിയൽ പന്തർണ്സിനറെ വളിച്ചിട്ടിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പട്ടിരിക്കുകുന്ന് അതേ ചരിത്രമാണ്. ദാനിയൽ പന്തർണ്സിലെ ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറ് തൊണ്ണൂറു ദിവസങ്ങളുടെ വളിച്ചിപ്പം പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പട്ടിരിക്കുകുന്ന് മുപ്പതു വർഷകാലയളവുമായി നരേിട് ബന്ധപ്പട്ടിരിക്കുകുന്ന്. അതുപോലെ, തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനതോടുള്ള നിയമത്തിനറെ ആദ്യ പ്രതിനിധിയാലും, ശാരീരിക യിസ്രായലിൽ നിന്നു ആത്മീയ യിസ്രായലിലേക്കുള്ള നിയമബന്ധത്തിലെ മാറ്റ്റം തിരിച്ചറിയിക്കേണ്ടതിന്നു ഉയിർപ്പിക്കപ്പപ്പട്ടി പ്രവാചകനാലും വ്യത്യസ്തമാക്കപ്പട്ടിരിക്കുകുന്ന് ആ മുപ്പതു വർഷങ്ങളോടും

അതു ബന്ധപ്പെടുത്തിരിക്കുന്നു. ലഭ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിമൂന്നിന്റെ ഘടനയുടെ മദ്ധ്യത്തിലേ മുപ്പതു ദിവസങ്ങൾ, ദൈവത്തോടുള്ള അബ്രാഹാമിന്റെ ത്രിവിധനിയമത്തിന്റെ ആദ്യ പടിയിലേ അതേ മുപ്പതു വർഷങ്ങളാണ്. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിലേ 508 മുതൽ 538 വരെയുള്ള മുപ്പതു വർഷങ്ങൾ ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പതുനാലായിരത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു പരതീകമാണ്.

Cele 30 de zile din structura din Leviticul douăzeci și trei fac parte din cele patruzeci de zile în care Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi față către față, până când S-a înălțat. Treizeci este un simbol al preoților care începeau să slujească la vârsta de treizeci de ani. Cei treizeci de ani de la 508 la 538 identifică tranziția de la Roma păgână la Roma papală și, făcând astfel, identifică tranziția preoției laodiceene a celor o sută patruzeci și patru de mii la preoția filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii. Tranziția are loc în trei pași, așa cum este reprezentată de 508, când „zilnicul” a fost luat, deoparte, prin decretul lui Iustinian din 533, urmat de legea duminicală din 538, când tranziția a fost finalizată.

Acele treizeci de ani reprezintă perioada din 1989 până la legea duminicală, când poporul Filadelfian pecetluit al lui Dumnezeu va fi, ca templul Său, înălțat înaintea ochilor întregii lumi. Atunci lumea va judeca între Hristos, care este reprezentat de poporul Său, așezat împreună cu Hristos în locurile cerești și, prin urmare, aflat în templul lui Dumnezeu, și omul fărădelegii, care șade în templul lui Dumnezeu, arătându-se pe sine că este Dumnezeu. La legea duminicală care se apropie, lucrătorii din ceasul al unsprezecelea, care sunt de asemenea marea mulțime, vor fi confrunțați cu o probă fundamentală. Este Sabatul zilei a șaptea Sabatul lui Dumnezeu sau este ziua soarelui Sabatul lui Dumnezeu?

„Și acum o altă scenă a trecut pe dinaintea lui. Îi fusese arătată lucrarea lui Satana în a-i conduce pe iudei să-L respingă pe Hristos, în timp ce pretindeau că onorează legea Tatălui Său. Acum vedea lumea creștină sub o amăgire asemănătoare, pretinzând că-L primește pe Hristos, în timp ce respingea legea lui Dumnezeu. El auzise de la preoți și bătrâni strigătul frenetic: «La o parte cu El!» «Răstignește-L, răstignește-L!», iar acum auzea din partea unor învățători care se declarau creștini strigătul: «La o parte cu legea!» El a văzut Sabatul călcat în picioare și o instituție falsă așezată în locul lui. Din nou, Moise a fost cuprins de uimire și groază. Cum puteau aceia care credeau în Hristos să respingă legea rostită de propriul Său glas pe muntele sfânt? Cum putea vreunul care se temea de Dumnezeu să înlătore legea care este temelia guvernării Sale în cer și pe pământ? Cu bucurie, Moise a văzut legea lui Dumnezeu încă onorată și înălțată de către câțiva credincioși. El a văzut ultima mare luptă a puterilor pământești pentru a-i nimici pe aceia care păzesc legea lui Dumnezeu. El a privit înainte spre vremea când Dumnezeu Se va ridica să-i pedepsească pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor, iar aceia care s-au temut de Numele Său vor fi acoperiți și ascunși în ziua mâniei Sale. El a auzit legământul de pace al lui Dumnezeu cu aceia care au păzit legea Sa, în timp ce El Își rostește glasul din sfântul Său locaș și cerurile și pământul se zguduie. El a văzut a doua venire a lui Hristos în slavă, pe cei morți neprihăniți înviați la viață nemuritoare, iar pe sfinții vii transformați fără să vadă moartea și, împreună, înălțându-se cu cântări de bucurie

spre Cetatea lui Dumnezeu.” Patriarchs and Prophets, 476.

Marea mulțime, care sunt Neamuri și lucrători de un ceas, este pusă la încercare printr-o probă fundamentală, urmată imediat de o probă a templului. Va fi templul omenesc al Romei, împreună cu omul fărădelegii, stânca sau nisipul pe care vă veți zidi credința? Sau va fi templul întrupării, în care se unesc dumnezeirea și omenirea, care este templul celor o sută patruzeci și patru de mii, pe care Petru îl numește „o casă duhovnicească”? În acea perioadă de încercare a temeliei și a templului, persecuția va împlini proba de turnesol a celui de-al treilea pas, iar apoi timpul de probă al omului se va încheia.

Лев від коліна Юдиного нині заповнює приховану історію сорокового вірша і вніс ще більше світла через три двохсотп'ятдесятирічні пророцтва Кира, Нерона і Трампа; і зробив це саме в той час, коли Він наголосив на праці проголошення виправленої вісті Нешвілла. Лінія Нерона подає рамки остаточного встановлення образу звіра у Сполучених Штатах, а потім і в світі. Лінія Кира від 457 року до Р. Х. визначає історію між Рафією та Панієм, історію між Українською війною і Третьою світовою війною, яка починається тоді, коли Паній поєднується з Акцієм у близькому недільному законі. Лінія Трампа завершується цього року 4 липня.

Nero er et symbol på forfølgelse; menigheten i Smyrna identificerer den historie, som fortsætter, indtil forfølgelsen ophører 250 år senere ved menigheden i Pergamos og kompromiset. Linien identificerer opstillingen af billedet og stemmer derfor overens med den historie, hvor Kristi billede bliver opstillet i Hans tempel. „Ediktet“ er udgangspunktet, som fører til den første søndagslov, efterfulgt af den lukkede dør for adskillelsen mellem øst og vest, vise og dårlige, hvide og ukrudt samt de frelste eller de fortabte. Det „edikt“, som indleder perioden, er også det „edikt“, som indleder den samme prøvetid for verden. „Ediktet“ er derfor det første og det sidste. Hvert vejmærke på Neros syttenårige linje identificerer den tiltagende forfølgelse i søndagslovs-krisen, som begynder med et „edikt“, noget i retning af en præsidentiel „executive order“.

Trei decrete ale lui Cirus din anul 457 î.Hr. identifică o perioadă de șaptesprezece ani, cu trei repere la sfârșit, la fel cum o face linia lui Nero și cum o face și cealaltă linie a lui Cirus, care s-a încheiat odată cu venirea primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, din 1798 până în 1844. Cele trei etape ale lui Cirus sunt bătălia de la Rafia, apoi zece ani până la a doua etapă, iar apoi șapte ani până la bătălia de la Panium. Atât începutul, cât și sfârșitul sunt bătălii, purtând astfel semnătura lui Alfa și Omega. Prima perioadă de zece ani reprezintă o perioadă de încercare care a început în 2014 odată cu războiul din Ucraina, iar a doua perioadă se încheie șapte ani mai târziu, la bătălia de la Panium.

ᠠᠨᠠᠨᠠᠨᠠ

Palmoni a desigilat solia de tempore al Millerites in le historia del prime e secunde angelos, e Ille desigilat le solia del numeros in le historia del cento quaranta-quatro milles, que es le historia del tertie angel.

Istoriile profetice simbolice, precum cei douăzeci și doi de ani din 1776 până în 1798, reprezentați prin revolta macabeică, identifică cauza începutului celei de-a șasea împărății și cauza sfârșitului celei de-a cincea împărății. Al douăzeci și doilea președinte, Grover Cleveland, a fost alfa președinților care Îl prefigurează pe președintele omega, Donald Trump, fiind singurii doi președinți care au exercitat câte două mandate neconsecutive. Trump este al douăzeci și doilea președinte care câștigă un al doilea mandat, socotindu-i atât pe ceilalți președinți care au preluat funcția în cursul mandatului unui președinte anterior, cât și pe președinții care au câștigat ei înșiși un al doilea mandat. Cea de-a șasea împărăție a profeției biblice a început în 1798, după cei douăzeci și doi de ani de la Declarația de Independență. Perioada 1798 până în 2026 este reprezentată prin 22 la data alfa și 22 la data omega.

Trei linii a câte unsprezece capitole, care încep cu capitolul al unsprezecelea și se încheie cu capitolul al douăzeci și doilea. Fiecare dintre cele trei linii de unsprezece capitole conține un punct median exact, reprezentat de trei versete. Geneza arată când a fost dată „circumcizia” ca simbol al unei relații de legământ cu un popor ales. A fost pentru prima dată când unui popor ales i-a fost dat un semn care reprezenta un popor al legământului, iar în Matei, cele trei versete centrale identifică Stânca pe care Hristos avea să-Și zidească biserica. Acele versete arată când numele lui Simon Barjona a fost schimbat în Petru, ceea ce este echivalent cu o sută patruzeci și patru de mii. Mijlocul liniei din Apocalipsa identifică legământul morții, întrucât identifică papalitatea ca fiind al optulea cap, care este dintre cele șapte. Ce presupuneți că sunt implicațiile faptului că, în Hristos, Lumina lumii, capitolul unsprezece identifică solia lui Ioan Botezătorul, iar capitolul douăzeci și doi identifică moartea lui Ioan?

Mijlocul acelor capitole te conduce la pagina 168, unde începe capitolul intitulat Nicodim. Capitolul unsprezece este intitulat Botezul, iar capitolul douăzeci și doi este intitulat Întemnițarea și moartea lui Ioan. Capitolul unsprezece este un simbol al morții, îngropării și învierii, la fel ca și capitolul șaptesprezece și Nicodim, precum și moartea lui Ioan.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.